

Omissis aliis, dicit: Orémus. Præceptis solutâribus mōniti. Pater noster, et eandem vocem qua dicit Pater noster. Libera nos quæsumus. 5.

Tunc Celebrans elevat Sacramentum, ut videri possit a populo. Pax Dōmini, non dicitur, nec Agnus Dei. Postmodum prætermisiss aliis Orationibus dicit: Percipito Corporis tui, et reliqua ante Communionem, 5. Postquam communiverentia Altari, cum Ministris discedit.

Deinde Vesperæ dicuntur sine cantu: et denudatur Altare.

AD VESPERAS.

Ut heri, 544, præter Ant. ad Magnificat. Cum accepisset. 546.

Ad Completorium. Omnia ut heri, 552.

SABBATO SANCTO.

AD MATUTINUM.

Pater noster. Ave Maria, Credo, secreto.

IN I. NOCTURNO.

1. Ant. 8. G (sol-do)

In pá-ce * in id- í-psum, dórmi- am et requi-

escam. E u o u a e. Ps. Cum invocárem. 231.

2. Ant. 4. E (mi-la)

Ha- bi-tá-bit * in ta-berná-cu-lo tú- o, requi-és-

cet in mōnte sánc-to tú- o.

Psalmus 14.

1. Dómi- ne, quis ha-bi-tá-bit in ta-berná-cu-lo tú- o? * aut quis requi-escet in mōnte sánc-to tú- o?

2. Qui ingréditur sine mácula, * et oporitur iustítiam :

3. Qui loquitur veritatem in corâe súo, * qui non egit dólum in língua súa :

4. Nec fécit próximo sío málum, * et oppróbrium non accepit advérsus próximos súos.

5. Ad nihilum deductus est in conspéctu éjus málgnus : * tíméntes autem Dóminum gloriícat :

6. Qui jurat próximo súo, et non decípit, * qui pecúniam súam non dédit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

7. Qui fácit haec, * non movébitur in aetérnum.

3. Ant. 1. c (sol-re)

Cá-ro mé- a * requi-escet in spe.

Psalmus 15.

1. Con-sér-va me, Dómi-ne, quó-ni- am spe-rá- vi in te : *

Dí-xi Dómi-no : Dé- us mé- us es tu, quó-ni- am bo-nó-rum me- ó-rum non é- ges. Flexa: vi- as vi-tae, †

2. Sántis, qui sunt in terra éjus, * mirificávit ómnes voluntátes méas in éis.

3. Multiplicátae sunt infirmitátes córum : * póstea acceleravérunt.

4. Non congregábo conventicula eórum de sanguinibus, * nec mémor éro nóminum eórum per lábia méa.

5. Dóminus pars hereditátis méae, et cálicis méi : * tu es, qui restitues hereditátem méam mhi.

6. Fúnes ceciderunt mihi in praeciáris : * étenim heréditas méa praeciára est mhi.

7. Benedicam Dóminum, qui tribuit mhi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpúerunt me rénes méi.

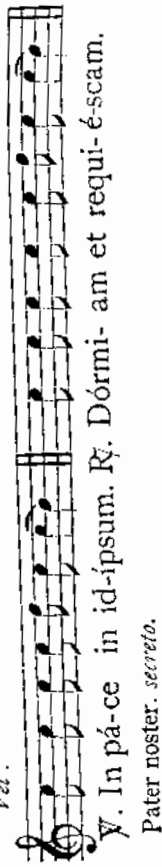
8. Providébam Dóminum in conspéctu méo sémpér : * quóniam a dextris est mhi, né commóvear.

9. Propter hoc laetátum est cor méum, et exultávit língua méa : * insuper et cáro méa requiescet in spe.

10. Quóniam non derelinques ánimam méam in inférno : * nec dábis sánc-tum tíum vidére corruptiōnem.

11. Nótas mhi fecisti vias vitae, † adimplébis me lactívia cum vultu túo : * delectatiōnes in dextera tua úsque in finem.

V. In pá-ce in id-ípsum. R. Dórm- am et requi-escam.

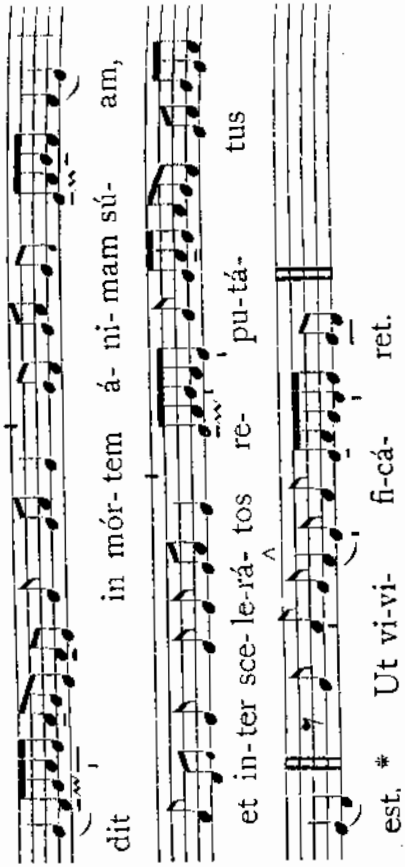
Vel:

Lectio I.

Cap. 3, 22-30.

De Lamenta-ti-ó-ne Je-remí-ae Prophé-tae.
 HETH. Mi-se-ri-córdi-ae Dómi-ni qui-a non súnus
 consúpti : qui-a non de-fe-cé-runt mí-se-ra-ti-ó-nes
 é-jus. HETH. Nó-vi di-lú-cu-lo, múlta est
 fí-des tú-a. HETH. Pars mé-a Dómi-nus, dí-xit
 á-ni-ma mé-a : proptér-e-a exspectá-bo é-um.
 TETH. Bó-nus est Dómi-nus spe-ránti-bus in é-um,
 á-ni-mae quaerénti í-lum. TETH. Bó-nus est praec-
 sto-lá-ri cum si-lénti-o sa-lu-tá-re Dé-i. TETH.
 Ró-nus est ví-ro, cum por-tá-ve-rit jú-gum ab ad-o-lescén-

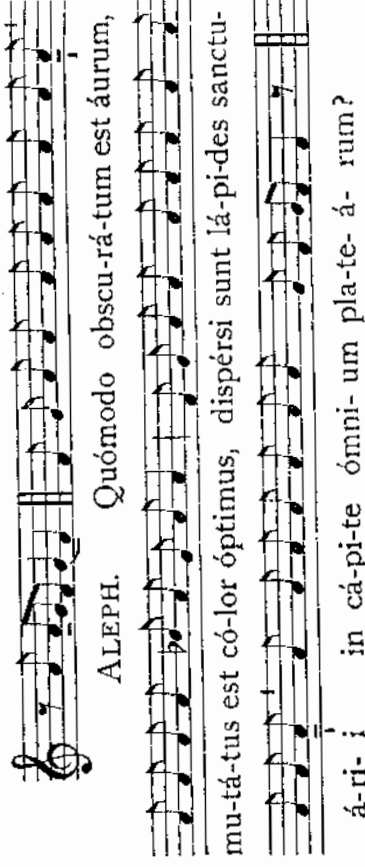
ti-a sú-a. JOD. Se-dé-bit so-li-tá-ri-us, et
 ta-cé-bit : qui-a le-vá-vit su-per se. JOD. Pó-net
 in pú-lve-re os sú-um, si forte sit spes. JOD.
 Dá-bit percu-ti-énti se ma-xíl-lam, sa-tu-rá-bi-tur oppró-
 bri-is. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad
 Dómi-num Dé-um tú-um.
 Resp. ^{4.} (mí-ta)
 Sic-ut ó-vis * ad occi-si-ó-nem dú-
 ctus est, et dum ma-le tracta-ré-tur,
 non a-pé-ru-it os sú-um : trá-
 di-tus est ad mó-r-tem, * Ut ví-vi-fi-cá-
 ret pó-pu-lum sú-um. 7. Trá-di-

dit in mór-tem á-ni-mam sú-am,
et in-ter sce-le-rá-tos re-pu-tá-tus
est. * Ut vi-vi-fi-cá-ret.

Lectio IX.

Cap. 4. 1-6.

ALEPH. Quómodo obscu-rá-tum est áurum,
mu-tá-tus est có-lor óptimus, dispérsi sunt lá-pi-des sanctu-
á-ri-i in cá-pi-te ómni-um pla-te-á-rum?

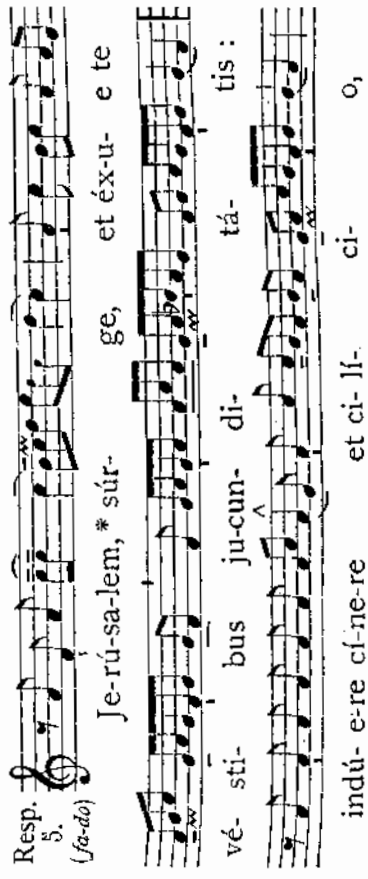
BETH. Fí-li-i Sí-on ín-cly-ti, et amí-cti áuro prí-
mo: quómodo re-pu-tá-ti sunt in vá-sa téste-a, ó-pus má-
nu-um fí-gu-li? GHIMEL. Sed et lámí-ae nu-da
vé-runt mámmam, lacta-vé-runt cá-tu-los sú-os: fí-li-a
pó-pu-li mé-i cru-dé-lis, qua-si strúthi-o in de-sér-to.

DALETH. Adhaésit língua lacténtis ad pa-lá-tum
é-jus in sí-ti: párvu-li pe-ti-é-runt pá-nem, et non é-rat
qui fránge-ret é-is. HE. Qui vesce-bántur vo-lup-
tu-ó-se, inter-i-é-runt in ví-is: qui nutri-e-bántur in
cró-ce-is, amplexá-ti sunt stérco-ra. VAU.

Et má-jor effé-cta est in-íqui-tas ff-li-ae pó-pu-li mé-i
peccá-to So-domó-rum, quae subvérsa est in momé-to, et
non ce-pé-runt in é-a má-nus. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem,
convért-e re ad Dómi-num Dé-um tú-um.

Resp. 5. (fa-do) Je-rú-sa-lem, * súr-ge, et éx-u-e te
vé-sti-bus ju-cun-dí-tá-tis:
indú-e-re cí-ne-re et cí-lí-o,

* Qui a in te oc-cí-
sus est Sal-vá-
tor Isra-
el. V. Dé-duc qua-si tor-
réntem lá-cri-mas per dí-
em et nó-ctem, et non
táce-at pupíl-la ó-
cu-li tú- i. * Qui a.

Lectio III.

Cap. 5. I-II.

Incí-pit O-rá-ti-o Je-remí-ae Prophé-tae. Re-cor-
dá-re, Dómi-ne, quid accí-de-rit nó-bis : intu-é-re, et réspi-
ce oppróbri-um nó-strum. He-ré-di-tas nóstra vérsa est
ad a-li-énos : dómus nóstrae ad extrá-ne-
os. Pu-píl-li
fácti súmus absque pátre, mátres nóstrae qua-si ví-du-ae.
Aquam nóstram pe-cú-ni-a bl-bimus : lígna nóstra pré-
ti-o compa-rá-vi-mus. Cerví-ci-bus nóstris mi-nabámur,

lássis non da-bá-tur réqui-es. Aegýpto dé-dimus mánum,
et Assý-ri-is, ut sa-tu-ra-rémur pá-ne. Pátres nóstri
pecca-vé-runt, et non sunt : et nos in-iqui-tá-tes e-ó-rum
portá-vi-mus. Sérvi domi-ná-ti sunt nóstri : non fú-it qui
red-fme-ret de mánu e-ó-rum. In a-nimábus nóstris affe-
re-bá-mus pá-nem nó-bis, a fá-ci-e glá-di-i in de-sér-
to. Pél-lis nóstra, qua-si cí-banus exú-sta est a fá-ci-e
tempestá-tum fá-mis. Mu-lí-e-res in Sí-on humi-li-avé-
runt, et vírgi-nes in ci-vi-tá-ti-bus Jú-da. Je-rú-sa-lem,
Je-rú-sa-lem, convér-te-re ad Dómi-num Dé-um tú-um.

Alter tonus ad libitum.

Incí-pit O-rá-ti-o Je-remí-ae Pro-
phé-tae. Re-cor-dá-re, Dómi-ne, quid accí-de-rit nó-

bis : intu-é-re, et réspi-ce oppró-brí-um nóstrum.
 He-ré-di-tas nó-stra vérsa est ad a-li-é-nos :
 dómus nó-strae ad extrá-ne-os. Pu-píl-li
 fácti súmus absque pá-tre, má-tres nóstrae qua-si
 ví-du-ae. Aquam nó-stram pe-cú-ni-a bí-bi-
 mus : lígna nó-stra pré-ti-o compa-rá-vi-
 mus. Cer-ví-ci-bus nóstris mi-na-bá-mur, lás-sis
 non da-bá-tur ré-qui-es. Ae-gý-pto dé-dimus
 má-num, et Assý-ri-is, ut sa-tu-ra-rémur
 pá-ne. Pátres nóstri pecca-vé-runt, et non sunt : et
 nos in-iqui-tá-tes e-ó-rum portá-vi-mus. Sér-

vi domi-ná-ti sunt nó-strí : non fú-it
 qui red-ime-ret de má-nu e-ó-rum. In a-nimá-
 bus nóstris af-fe-re-bá-mus pá-nem nó-bis, a fá-
 ci-e glá-di-i in-de-sér-to. Pé-l-lis nó-stra,
 qua-si clí-ba-nus ex-ú-sta est a fá-ci-e
 tem-pe-stá-tum fá-mis. Mu-lí-e-res in Sí-on hu-
 mi-li-a-vé-runt, et vír-gi-nes in ci-vi-tá-ti-bus
 Jú-da. Je-rú-sa-lem, Je-rú-sa-lem, con-
 vér-te-re ad Dómi-num Dé-um tú-um.
 Resp. *do*
 (fa-do) Plánge * qua-si vír-go,
 plebs mé-a : u-lu-lá-te, pa-

stó- res, in cí-ne-re et cí-li-ci- o : * Qui- a vé- nit dí-es Dó- mi- ni má- gna, et a- má- ra val- de. *V.* Accíngi- te vos, sa- cerdó- tes, et plán- gi- te, mi- ní- stri al- tá- ris, aspér- gi- te vos cí- ne- re. * Qui- a. *R.* Plán- ge.

IN II. NOCTURNO.

1. Ant. *S.* a *(fa-do)* E- le- vá- mi- ni, * pórtae ae- terná- les, et intro- í- bit Rex gló- ri- ae. *Psalmus 23.*
I. Dómi- ni est térra, et ple- ni- tú- do é- jus : * ór- bis ter- rá- rum, et u- ni- vérsi qui há- bi- tant in é- o. *Flexa:* prín- ci- pes vé- stras, †

2. Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina preparavit eum.
3. Quis ascendit in montem Dómini ? * aut quis stábit in loco sáncto éjus ?
4. Innocens máibus et mundo córde, * qui non accepit in vano ánimam suam, nec juravit in dolo próximo suo.
5. Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Déo. salutári suo.
6. Haec est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dói Jácob.
7. Attóllite pórtas, príncipes, véstras, † et elevámini, pórtae aeternátes : * et introíbit rex glóriae.
8. Quis est iste Rex glóriae ? * Dóminus fórtis et pótens : Dóminus pótens in prálio.
9. Attóllite pórtas, príncipes, véstras, † et elevámini, pórtae aeternátes : * et introíbit Rex glóriae.
10. Quis est iste Rex glóriae ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriae.

2. Ant. *(mi-ta)* Crédo vi- dé- re * bó- na Dómi- ni in tér-

ra vi- vén- ti- um.

Psalmus 26.

I. Dómi- nus il- lumi- ná- ti- o mé- a, et *sa-lus mé-* a, * *quem ti- mé- bo?*

2. Dóminus protector vitæ meæ, * a quo trepidábo ?
3. Dum appropriant super me nocentes, * ut edant carnes meas :
4. Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.
5. Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.
6. Si exsurgat adversum me praélium, * in hoc ego sperábo.
7. Unam petii a Dómino, hanc requiram, * ut inhábitem in dómo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :
8. Ut videam volupstatem Dómini, * et visitem templum éjus.
9. Quóniam abscondit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscondito tabernaculi sui.
10. In pétra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.
11. Circuivi, et immolávi in tabernáculo éjus hostiam vociferatiónis : * cantábo, et psállum dicam Dómino.
12. Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te : * miserere mei, et exáudi me.
13. Tibi dixit cor meum, exquisivit te faciés méa : * faciém tuam, Dómine, requiram.

nem: hó-di e pór-tas mórtis et sé-ras pá-ri-ter Salvá-tor nó-ster dis-rú-pit. Destrú-xit qui-dem cláustra in-fér-ni, et sub-vertit pot-énti-as di-á-bo-li. * Nam.

Lectio V.

QUO perduxerunt illas scrutationes Post tres dies resurgam. Jube itaque suas, quas perscrutantes defecerunt, ut etiam mortuo Domino et sepulto, cu- réntur eum, et dicant plebi, Surrexit a enim Pilato: Seductor ille: hoc appella- batur nómine Dóminus Jesus Christus, quando ad solátium servórum suórum, quando dicuntur seductóres: ergo illi Pilato: Seductor ille, inquit, dixit adhuc vivens: tes lápidem cum custódi- bus.

O vos ómnes, * qui transi-tis per ví-am, atté-ndi-te et vi-dé-te, * Si est dó-lor sí-mi-lis sic-ut dó-lor.

mé-us. V. Atté-ndi-te, u-ni-vér-si pó-pu-li, et vi-dé-te do-ló-rem. * Si est dó-lor.

Lectio VI.

POsuerunt custódes mílites ad sepúl-crúm. Concu-ssa terra Dóminus re- surrexit: mirácula facta sunt talia circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custó- dies advenerant, testes fierent, si vel- lant vera nuntiáre. Sed avarítia illa, quae captivávit discipulum cómitem- Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Dámas, inquit, vobis pecúniam: et vere tu ipse obdormísti, quae scrutándo dícite quia vobis dormiéntibus venerunt talia defécisti.

Resp.
4.
(mi-la)

E-c-ce * quó-mo-do mó-ri-tur jú-stus, et né-mo pér-ci-pit cór-de: et ví-ri jú-sti tol-lún-tur, et né-mo con-si-derat: a fá-ci-e in-i-qui-tá-tis sublá-tus est jú-stus: * Et é-

rit in pá- ce me-mó- ri- a é- jus.

V. Tamquam ágnus co-ram ton-dén- te se ob-

mú- tu- it, et non apé-ru- it os sú- um : de an-

gú- sti- a, et de ju- dí- cí- o sublá- tus

est. * Et é- rit. R. Ec- ce.

IN III. NOCTURNO.

4. Ant. 8. G (sol-do) Dé- us ád- ju- vat mé, * et Dó- mi- nus sus- céptor

est á- nimae mé- ae.

Psalmus 53.

1. Dé- us, in nó- mi- ne tú- o sálvum me fac : * et in virtú- te

tú- a jí- dí- ca me. Flexa : advérsum me. †

- 2. Déus, exáudi oratiónem meám : * áuribus pécipe verba óris méi.
- 3. Quóniam aliéni insurrexerunt advérsum me, † et fortes quaesierunt ánimam meám : * et non proposuerunt Déum ante conspéctum súum.
- 4. Ecce enim Déus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

- 5. Avérte mála inimicis meis : * et in veritate túa dispéradé filios.
- 6. Voluntarie sacrificábo tíbi, * et confitebor nómini túo, Dómine : quóniam bonum est :
- 7. Quóniam ex ómni tribulatióne eripuisti me : * et super inimicos meos despéxit óculis meus.

2. Ant. 7. a (sol-ré) In pá- ce fáctus est * Ió- cus é- jus, et in Sí-

on ha- bi- tá- ti- o é- jus.

Psalmus 75.

1. Nó- tus in Judae- a Dé- us : * in Isra- el mágnum

nó- men é- jus.

- 2. Et fáctus est in páce Iócus éjus : * et habitatio éjus in Sión.
- 3. Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et béllum.
- 4. Illáminans tu mirabíliter a móntibus aetérnis : * turbáti sunt ómnes insipientes córde.
- 5. Dormierunt sómnum súum : * et nihil invenérunt ómnes viri divitiárum in mánibus súis.
- 6. Ab increpatióne túa, Déus Jácob, * dormitavérunt qui ascendérunt équos.
- 7. Tu terríbilis es, et quis resistet tíbi? * ex tunc íra túa.
- 8. De caelo audítum fecísti iudícium : * terra trémuit et quíevit.
- 9. Cum exsúrgeret in iudícium Déus, * ut sálvos faceret ómnes mansuétos térrae.
- 10. Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tíbi : * et reliquiae cogitatiónis diem festum ágént tíbi.
- 11. Vovéte, et reddite Dómino Déo véstro : * ómnes, qui in circuitu éjus affertis múnera.
- 12. Terríbili et éi qui áufert spíritum princípum, * terríbili apud réges térrae.

3. Ant. 4. d (la-ré) Fáctus sum * sic- ut hómo si- ne adju- tó- ri-

o, inter mór- tu- os lí- ber.

Psalmus 87.

I. Dómi-ne, Dé-us sa-lú-tis mé-ae : * in di-e clamá-

vi, et nó-cte có-ram te.

2. Intret in conspectu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad preces meas :
3. Quia repleta est malis anima mea : * et vita mea inferno appropinquavit.
4. Aestimatus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.
5. Sicut vulnerati dormientes in sepulcris, quorum non es memores amplius * et ipsi de manu tua repulsi sunt.
6. Posuerunt me in lacu inferóri : * in tenebris, et in umbra mortis.
7. Super me confirmatus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxisti super me.
8. Longe fecisti notos meos a me : * posuerunt me abominatiónem sibi.
9. Traditus sum, et non egrédiebar : * oculi mei languerunt prope inopia.
10. Clamavi ad te, Domine, tota die : * expandi ad te manus meas.
11. Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi?
12. Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in peritiónem?
13. Numquid cognoscéntur in ténébris mirabilia tua, * et iustitia tua in terra oblitiónis?
14. Et ego ad te, Domine, clamavi : * et mane oratio mea perveniet te.
15. Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * avértis faciem tuam a me?
16. Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.
17. In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.
18. Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.
19. Elongasti a me amicum et proximum : * et notos meos a miséria.

X. In pá-ce factus est locus é-jus.

R. Et in Sion habitatióne tua.

Vel :

X. In pá-ce factus est locus é-jus.

R. Et in Sion habitatióne tua.

Pater noster. *secreto.*

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Hebraeos.

Lectio VII.

Cap. 9, 11-22.

CHRISTUS assistens Pontifex futurorum cinis vitulae aspersione inquinatos sanctificat ad emundationem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatam hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et

cinis vitulae aspersione inquinatos sanctificat ad emundationem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatam hircorum, aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum, et taurorum, et

Resp. 8. Asti-terunt reges terrae, et

prin-cipes con-ve-runt in

num, * Ad-ve-rsus Do-mi-num,

et ad-ve-rsus Christum

é-jus. V. Qua-re

é-runt Gén-tes, et pó-pu-li me-di-tá-ti sunt

in-á-ni-a? * Ad-ve-rsus,

Lectio VIII.

C T ideo novi testamenti mediator est : est : mors necesse est intercedat testator. ut, morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae firmiter est : alioquin nondum valet. erant sub priori testamento, repromissum vivit qui testatus est. Unde nec sionem accipiant, qui vocati sunt aeternum quidem sine sanguine dedicatione hereditatis. Ubi enim testamentum, tum est.

Resp. 4. (mi-la)

Aesti-ma-tus sum * cum de-scen-
 den-ti-bus in la-cum : * Fa-ctus
 sum sic-ut ho-mo si-ne ad-ju-to-
 ri-o, in-ter mor-tu-os
 li-ber. V. Po-su-erunt me in la-cu
 in-fe-ri-ori, in-te-nebro-sis, et in um-
 bra mor-tis. * Fa-ctus sum.

Lectio IX.

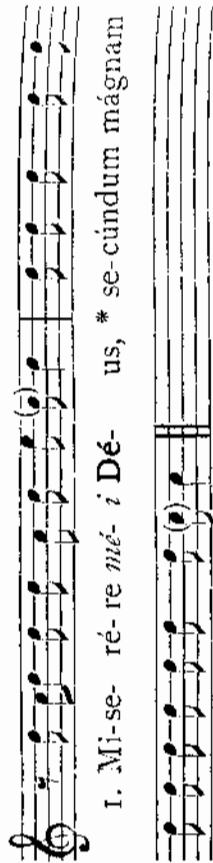
L Ecto enim omni mandato legis a quod mandavit ad vos Deus. Etiam ta-
 Molyse universo populo : accipiens bernaculum, et omnia vasa ministerii
 sanguinem vitulorum, et hircorum, cum sanguine similiter aspersit : et omnia
 aqua et lana coccinea, et hyssopo : ipsum pene in sanguine secundum legem mus-
 quoque librum, et omnem populum asper- dantur : et sine sanguinis effusione non
 sit dicens : Hic sanguis testamenti, fit remissio.

Resp. 2. (si-fi)

Sepul-tus est Do-mi-no, signatum est monu-
 men-tum, vol-ventes la-pi-dem
 ad ostium monumen-ti : * Po-nen-tes
 mi-lites, qui custo-dirent il-
 lum. V. Acce-den-tes prin-ci-pes sacerdotum ad
 Pi-latum, pe-ti-erunt il-lum.
 * Po-nen-tes. R. Sepul-tus.
 AD LAUDES.
 1. Ant. 4. c (la-re)

O mors, * ero mors tua mor-tuus
 ero, inferne.

Psalmus 50.

1. Mi-se-ré-re *mé-i* Dé-us, * se-cúndum mágnam mi-se-ri-córdi-am tú-am.

2. Et secúndum multítudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitatem méam.
3. Amplius lava me ab iniquitate méa : * et a peccato méo munda me :
4. Quóniam iniquitatem méam ego cognosco : * et peccatum méum contra me est sémpér.
5. Tibi sóli peccávi, et málum coram te féci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.
6. Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum : * et in peccatis concépit me máter méa.
7. Ecce enim veritatem dilexisti : * incérta et occulta sapiéntiae tuae manifestásti mihi.
8. Asperges me hyssópo, et mundabor : * lavabis me, et super nivem dealbabor.
9. Auditui méo dábis gáudium et laetítiam : * et exultábunt óssa humiliata.
10. Avérte faciém tuam a peccatis meis : * et ómnes iniquitates meas dele.
11. Cor mündum créa in me Déus : * et spiritum réctum innova in viscéribus meis.
12. Ne projicias me a fácie tua : * et spiritum sanctum tuum ne auferas á me.
13. Rédde mihi laetítiam salvatáris tui : * et spiritu principali confírma me.
14. Docébo iniquos vias tuas : * et impij ad te converténtur.
15. Líbera me de sanguinibus, Déus, Déus salutis méae : * et exultábit língua méa justítiam tuam.
16. Dómine, labia méa apéries : * et os méum annuntiábit laudem tuam.
17. Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique : * holocaustis non delectaberis.
18. Sacrificium Deo spiritus contribulátus : * cor contritum et humiliatum Deus non despicies.
19. Benigne fac Dómine in bóna voluntate tua Sion : * ut aedificéntur muri Jérúsalem.
20. Tunc acceptabis sacrificium justítiae, oblationes et holocausta : * tunc imponent super altáre tuum vítilos.

Plángent é-um * qua-si u-ni-gé-ni-tum, qui a

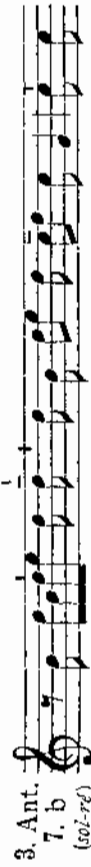
innocens Dóminus occisus est.

Psalmus 91.

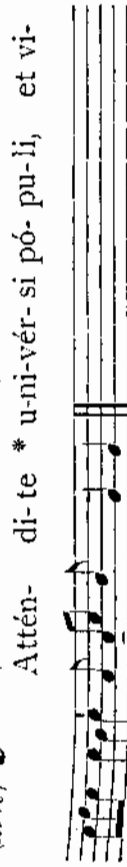

1. Bó-num est confi-té-ri Dómi-no : * et psál-le-re nó-mi-ni tí-0 Al-tíssime. Flexa : Dómi-ne, †

2. Ad annuntiándum máne misericórdiam tuam : * et veritatem tuam per nóctem.
3. In decachórd, psaltério : * cum cántico in cíthara.
4. Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.
5. Quam magnificata sunt ópera tua Dómine ! * nimis profúndae factae sunt cogitátiones tuae :
6. Vir insipiens non cognosceat : * et stultus non intélliget haec.
7. Cum exórti fuerint peccatóres sicut foenum : * et apparuerint ómnes, qui operántur iniquitatem :
8. Ut intéreat in saeculum saeculi : * tu autem Altíssimus in aeternum Dómine.
9. Quóniam ecce inimici tui Dómine, † quóniam ecce inimici tui peribunt : * et dispergéntur ómnes, qui operántur iniquitatem.
10. Et exaltábitur sicut unicórnis cornu méum : * et senectus méa in misericórdia úberis.
11. Et despéxit óculus méus inimicos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris méa.
12. Justus, ut pálima florébit : * sicut cédrus Líbani multiplicábitur.
13. Plantáti in domo Dómini, * in átrius domus Dei nostri florébut.
14. Adhuc multiplicábuntur in senécta úberis : * et bene paciéntes éruunt, ut annúntient :
15. Quóniam réctus Dóminus Deus noster : * et non est iniquitas in eo.

3. Ant.
7. b
(sol-re)

Attén-di-te * u-ni-vér-si pó-pu-li, et vi-

dé-te do-ló-rem mé-um.

Psalmus 63.

1. Ex-áu-di Dé-us o-ra-ti-ó-nem mé-am cum dépre-

cor : * a timó-re in-imí-ci é-ri-pe á-nimam mé- am.

2. Protexisti me a convéntu malignántium : * a multitudine operántium iniquitátem.
3. Quia exacerúnt ut grádium línguas súas : * intendérunt árcum rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.
4. Súbito sagittábunt éum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermóneum néquam.
5. Narravérunt ut abscondérent láqueos : * dixerunt : Quis vidébit éos ?
6. Scrutáti sunt iniquitátes : * defécérunt scrutántes scrutínió.
7. Accédet hómo ad cor áltum : * et exaltábitur Déus.
8. Sagittae parvulórum fáctae sunt plágae eórum : et infirmatae sunt contra éos línguae eórum.
9. Conturbáti sunt omnes qui vidébant éos : * et tímuit ómnis hómo.
10. Et annuntiavérunt ópera Déi : * et fácta éjus intellexérunt.
11. Laetábitur iustus in Dómino, et sperábit in éo, * et laudabúntur omnes recti corde.

4. Ant. A pór-ta ín-fe-ri * é-ru-e Dó-mine

á-nimam mé- am.

Canticum Ezechiae.

Is. 38. b.

1. Ego dí-xi : In dí-mí-dí-o dí-é-rum me-ó- rum * vá-

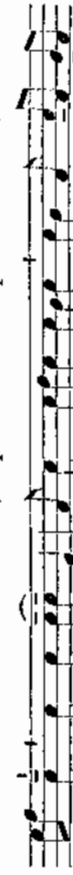
dam ad pórtas ín-fe-ri. *Fleta* : ví-ta mé-a : †

2. Quaesívi resídium annórum meórum : * díxi : Non vídebo Dóminum Déum in terra vivéntium.
3. Non aspiciam hóminem últra, * et habitatórem quíetis.
4. Generátio méa abiáta est, et convóluta est á me, * quasi tabernáculum pastórum.

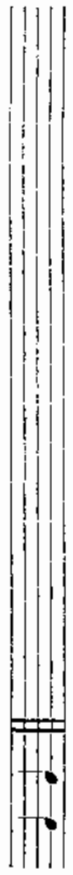
5. Praecisa est velut a texénte víta méa : † dum adhuc ordírer succídít me : * de mane usque ad vésperam *fixies* me.
6. Sperábam usque ad máne : * quasi léo sic contrívit ómnia óssa méa.
7. De mane usque ad vésperam finies me : * sicut púllus hirundinis sic clamábo : meditábor ut *colúmba*.
8. Attenuáti sunt óculi méi, * suspiciétes in excélsu.
9. Dómine vím pátor, responde pró me. * Quid dicam, aut quíd respondébit míhi, cum ipse fécerít ?
10. Recogitábo tibi omnes ánnos méos, * in amarítudine *ánimae* méae.
11. Dómine si sic vivitur et in talibus víta spíritus méi, † corripies me et vivíficábis me. * Ecce in páce amarítudo méa *avariássima*.
12. Tu autem eruísti ánimam méam ut non períret : * projecísti post térgum túum ómnia peccáta méa.
13. Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descendunt in lácum veritátem túam.
14. Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et égo hódie : * páter filiis nótam fáciat veritátem túam.
15. Dómine sálvum mé fac * et psálmos nóstros cantábitis cunctis diébus vítae nóstrae in dómo Dómini.

5. Ant. O vos omnes, * qui trans-ítis per ví- am, at-tén-

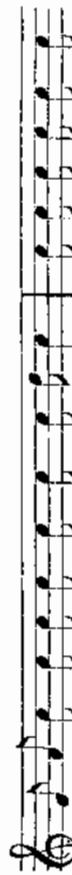

di-te et ví-dé- te, si est dó- lor sic- ut dó- lor

mé- us.

Psalmus 150.

1. Laudá-te Dó-mi-num in sánctis é-jus : * laudá-te é- um in

firmaméto virtú-ítis é- jus. *Fleta* : bene-sonánti-bus : †

2. Laudáte éum in virtútibus éjus : * laudáte éum secúndum multítudíne magnítúdínis éjus.
3. Laudáte éum in sóno túbæ : * laudáte éum in psalterio, et cíthara.
4. Laudáte éum in týmpano et chóro : * laudáte éum in chórdís, et órgano.
5. Laudáte éum in cýmbalis benesonántibus : † laudáte éum in cýmbalis jubilatiónis : * ómnis spíritus *laudet* Dóminum.

Y. Caro méa requiescet in spe.

Ry. Et non dábis sánctum túum vidére corruptiónem.

Ad Bened.
Ant. 1. g
(*ré-la*)

Mu- li- e- res * se- den- tes ad mo- nu- mén-

tum la- men- ta- bân- tur, flén- tes Dó- mi- num.

E u o u a e.

Cant. Benedictus Dóminus Deus Israel. 538.

Deinde \bar{V} . Christus factus est. *cum reliquis*, 539.

IN VIGILIA PASCHAE.

Dicitur Nona, Sacerdotes, assistantibus sibi Ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso, ante portam Ecclesiae, si commode potest, vel in ipso aditu Ecclesiae, benedicti novum ignem, dicens :

\bar{V} . Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per Fílium tuum, angulárem scilicet lapidem, claritátis tuae ignem fídelibus contulisti : productum e silice, nostris profuturum usibus, novum hunc ignem sancti \bar{V} fica : et concede nobis, ita per haec festa paschalia caeléstibus desideríis inflammarí ; ut ad per-pétuae claritátis, puris méntibus, valeámus festa pertingere. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Orémus.

Domine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es conditor ómnium lúminum : bene \bar{V} dic hoc lumen, quod a te sanctificatum atque benedictum est, qui illuminásti omnem mundum : ut ab eo lumine accendámur, atque illumi-

Deinde benedicit quinque grana incensi ponenda in Cereis, dicens absoluit haec Orationem :

Veniát, quaesumus omnipotens Deus, super hoc incensum larga tuae benedícti-
onis infusio : et hunc nocturnum splendorem invisibilis regenerátor accende ; ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana lúminis tui

admixtione refulgeat ; sed in quocúmque loco ex hujus sanctificationis mysterio aliquid fuerit deportatum, expulsa diabólicae fraudis nequitia, virtus tuae majestátis assistat. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

Tum ordinatur Processio ad chorum. Diaconus accendens candelas in summitate arundinis, postquam ter decantat in processu, singulis vicibus elevando alterus vocem :

Lúmen Christi. *R.* Dé- o grá- ti- as.

Deinde, postquam accepit benedictionem, cantat :

Exultet jam Angélica turba caelórum : exultent divina mysteria : et protanti Regis victoria, tuba insonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus : et aetérni Regis splendóre illustráta, totius orbis se sentiat amísse calliginem. Laetátur et mater Ecclesía, tanti lúminis adornáta fulgóribus : et magnis populórum vóci- bus haec aula resúlitet. Quae própter astántes vos, fratres caríssimi, ad tam miram hujus sancti lúminis claritatem, una mecum, quae-
dei omnipoténtis misericórdiam invocáte. Ut qui me non meis méritis intra Levítarum número-
m dignátus est aggregáre : lúminis sui claritatem infundens, Cérei hujus laudem implére perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum : qui cum eo vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus.

Per omnia saecula saeculórum. R. Amen.

\bar{V} . Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

\bar{V} . Súrsum córda.

R. Habéamus ad Dóminum.

\bar{V} . Grátias agámus Dómino Deo nó- stro.

R. Dignum et jústum est.

Vere dignum et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipoténtem, Fíliumque ejus unigenitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis affectu, et vocis ministerio personare. Qui pro nobis aetérno Patri, Adae debitum solvit : et vétérís piáculi cautionem pio cruóre detersit. Haec sunt enim festa paschalia, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fídelium consecrántur. Haec nox est, in qua primam patres nostros filios Israel eductos de Aegýpto, mare Rubrum sicco vestigio transire fecisti. Haec igitur nox est, quae peccatórum ténébras, columnae illuminatione purgávit. Haec nox

est, quae hódie per univérsum mundum, in Christo credéntes, a vitiis saeculi, et caligine peccatórum segregátos, reddit grátiae, sociat sanctitáti. Haec nox est, in qua destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profusio! O mira circa nos tuae pietátis dignátio! O inaestimábilis dilectio caritátis : ut servum redimeres, Fílium tradidisti! O certe necessariam Adae peccátum, quod Christi morte delétum est! O felix culpa, quae talem ac tantum mérit habere Redemptórem! O vere beáta nox, quae sola mérit scire tempus et horam, in qua Christus ab inferis resurrexit! Haec nox est, de qua scriptum est : Et nox sicut dies illuminábitur : Et nox illuminátio mea in delictis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis fugat scélera, culpas lavat : et reddit innocentiam la-
pulis, et maestis laetitiam. Fugát ódia, concórdiam parat, et curvat impéria.

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereis, in modum Crucis.

1

4 2 5

3

In hujus igitur noctis grátia, suscipe sancte Pater, incénsi hujus sacrificium vespertinum : quod tibi in hac Cérei oblatione solémni, per ministrórum manus de opéribus apum sacrosáncta reddidit Ecclesía. Sed jam columna hujus praecónia nóvum, quam in honórem Dei rútilans ignis accéndit.

Hic Diaconus accendit Cereum.

Qui licet sit divisus in partes, mutuati tamen lúminis detriménta non novit. Alitur enim liquántibus ceris, quas in substantiam pretiosae hujus lámpadis, apis mater edúxit.